La persoana a treia

DE CE AM PĂRĂSIT TIGHINA

* Unica mică speranţă a noastră a fost dl Mircea Druc

Zilele acestea am fost nevoit să părăsesc oraşul Tighina, unde am locuit timp de 10 ani. Nu l-am părăsit din motive economice, salariul îmi permitea să trăiesc normal. Dar situaţia social-politică din '89 încoace, lipsa de omenie a autorităţilor locale, agresivitatea ruşilor stabiliţi aici, loialitatea conducerii Republicii Moldova faţă de separatişti m-au adus la această hotărîre. Nu consider că am fugit în mod ruşinos, pentru că toţi aceşti ani am luptat, în adevăratul sens al cuvîntului. Acum nu mai cred că are vreun rost. Am devenit membru al F.P.M. în '90, dar şi în anii ce l-au precedat am făcut tot ce-am putut pentru ca moldovenii să se simtă la ei acasă. Degeaba însă. Cei veniţi de la mii de kilometri, din Siberia, se simt aici mai mult decît acasă. Am fost nu o dată bătut, lovit cu cuţitul, îmbrînciţ, chiar în faţa conducerii republicii, la mitingul separatiştilor la care fusese invitată, pentru că am purtat tricolorul. Am trimis pe adresa dlui Snegur zeci de declaraţii, scrisori, cu sute de semnături ale moldovenilor, am organizat delegaţii la Domnia sa (nu numai moldoveni făceau parte din ele), dar n-a binevoit să ne acorde audienţă. Astăzi nici una din propunerile de acest fel n-ar găsi sprijin la concetăţeni, fapt ce demonstrează că toţi şi-au pierdut încrederea în conducerea Moldovei, nu numai eu. Unica mică speranţă a noastră a fost dl Mircea Druc. Astăzi guvernul dlui Muravschi nu face nimic pentru a ne hrăni măcar speranţa că vom trăi mai bine. Se evacuează Armata 14, care ia totul cu sine. De ce nu s-a procedat, ca în alte republici, la inventarierea armamentului? De ce se permite sosirea continuă a trupelor de cazaci?

Îmi pare rău că trebuie să părăsesc Tighina, unde mi-am făcut studiile, unde mi-am trăit tinereţile, unde am mulţi prieteni.

Mihai T.BUZA,
fost locuitor al or.Tighina